

In dankbaarheid gedenken wij

**BROEDER
JOS HUBERT MARIE VRANCKEN S.C.J.**

Jos werd op 19 mei 1947 in Maastricht geboren en de volgende dag gedoopt. Al jong voelde hij zich geroepen tot het priesterschap. Na de lagere school vertrok hij in 1959 naar het Juvenaat van het H. Hart in Bergen op Zoom, waar zijn religieuze roeping verder tot wasdom kwam. Op advies van zijn begeleiders koos hij voor het broederschap en ging hij in 1967 naar Huize Sint Jozef in Cadier en Keer, waaraan hij vele jaren verbonden zou blijven. Daar begon hij op 1 oktober 1969 aan het postulaat en werkte hij tevens als groepsleider. Op 9 september 1970 trad hij in het noviciaat; een jaar later, op 8 september 1971, legde hij zijn eerste gelofte af. Jos was de laatste broeder die in onze regio intrad. Na zijn noviciaat bracht hij zijn liefde voor sport samen met zijn oprechte belangstelling voor mensen. Hij behaalde de diploma's Kinderbescherming A en B en volgde van 1972 tot 1974 de opleiding tot sportleider aan het CIOS in Sittard. Vervolgens keerde hij terug naar Huize Sint Jozef, waar hij als groepsleider en begeleider van sport- en vrijetijdsactiviteiten met vakmanschap, geduld en persoonlijke aandacht klaarstond voor de jongens.

Na de sluiting van het internaat in 1983 verhuisde Jos eerst naar Maastricht en daarna naar Huize Sint Gerlach. Daar was hij lid van het huisbestuur en vanaf 1998 rector en econoom. Na de opheffing van de gemeenschap begeleidde hij zorgvuldig de afwikkeling van het klooster. In diezelfde periode bood hij onderdak aan een uit Bosnië gevlucht gezin, dat hij warm en betrokken bijstond. In 2007 verhuisde Jos naar het verzorgingshuis in Asten, waar hij al snel econoom werd. Met grote zorg en trouw stond hij klaar voor zijn medebroeders, terwijl Zuid-Limburg een bijzondere plaats in zijn hart bleef innemen. Na de sluiting van het Heilig Hartklooster vertrok hij in 2018 als eerste naar Teteringen om de komst van zijn medebroeders uit Asten voor te bereiden. Ook daar bleef hij als econoom oog houden voor wat zijn huisgenoten nodig hadden.

Toen zijn gezondheid achteruitging en het lopen moeilijker werd, bleef Jos zijn leven zoveel mogelijk op zijn eigen manier vormgeven. Met zijn kenmerkende relativeringsvermogen sprak hij graag over zijn 'bonusjaren', omdat zijn vader, moeder en zus jong waren overleden. In 2025 verhuisde hij naar Nijmegen. Ook daar bleef hij zich met warmte en betrokkenheid inzetten voor zijn medebroeders.

Trouw, zorgzaamheid en dienstbaarheid vormden de rode draad in het leven van broeder Jos. Hij was bescheiden en trad zelden op de voorgrond, maar juist door zijn stille aanwezigheid was hij

van grote betekenis. Waar hij ook woonde of werkte, stond hij klaar voor zijn medebroeders en voor allen die aan zijn zorg waren toevertrouwd. Wij gedenken hem dankbaar om zijn inzet, zijn oprechte belangstelling en zijn vanzelfsprekende bereidheid om anderen te helpen. Ook zijn relativeringsvermogen en de waardige wijze waarop hij, ondanks lichamelijke beperkingen, zo lang mogelijk de regie over zijn leven behield, blijven ons dierbaar.

Toen zijn gezondheid verder achteruitging, ontving Jos, omringd door zijn medebroeders, het sacrament van de zieken. Op maandag 24 augustus verslechterde zijn toestand; twee dagen later sliep hij rustig en vredig in, in het bijzijn van een mantelzorgster en een verzorgende. Jos, dank je voor je trouw, je toewijding en alles wat je voor anderen hebt betekend. Wij geven je uit handen in het gelovige vertrouwen dat je thuis bent bij Hem op wie je heel je hoop hebt gesteld.

Op maandag 31 augustus 2026 namen wij tijdens een plechtige eucharistieviering in de Dominicuskerk van Huize Rosa afscheid van broeder Jos Vrancken. Aansluitend vond de crematie plaats in het crematorium Jonkerbos.

Zijn familie, vrienden, medebroeders, mantelzorgsters, medebewoners en verzorgenden danken u hartelijk voor uw medeleven en belangstelling.